

ת"פ 30671/07/19 - המאשימה - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 30671-07-19 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

בפני
בעניין:
כבוד השופט הישאם אבו שחאדה
המאשימה - מדינת ישראל
ע"י עוה"ד נטליה אוסטרובסקי
נגד
הנאשם - פלוני (עציר)
הובא באמצעות שב"ס
ע"י עוה"ד איתי בן נון

גזר דין

כתב האישום

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום אשר מייחס לו את ביצוען של העבירות הבאות: תקיפה סתם של בת זוג (שתי עבירות) לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**) וכן הסגת גבול פלילית (שתי עבירות) לפי סעיף 447 (א) לחוק העונשין.

2. בחלק הכללי של כתב האישום נאמר שהנאשם והמתלוננת הם בני זוג ושהמתלוננת מתגוררת ברחוב בעיר (להלן: **הבית**). בנוסף, בפרק העובדות לכתב האישום נאמר כדלקמן:

1. " בתאריך 07.07.2019, בשעה 10:00 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם כשהוא תחת השפעת אלכוהול לבית ודפק על דלת הבית (להלן: "הדלת") בחוזקה, אך המתלוננת סירבה לפתוח לו את הדלת ואמרה לו שתזעיק עבורו משטרה. בתגובה אמר הנאשם "על הזין שלי", עלה על שער הכניסה לבית (להלן: "השער"), פתח את דלת המטבח בבית (להלן: "דלת המטבח") ונכנס הימנו.

2. בנסיבות אלה, החל הנאשם לקלל וזרק את מכשיר הטלפון הנייד שלו על הקיר. בתגובה למעשיו, הוציאה המתלוננת את הנאשם מהבית ויצאה עמו על מנת שיתפכח.

3. מיד ובסמוך לכך, נשכב הנאשם על ספסל סמוך לבית והמתלוננת שבה לבית. או אז, תפס הנאשם את המתלוננת בכתפיה ומשך אותה בעוד המתלוננת צועקת "תעזוב אותי". בנסיבות אלו, ניגש הפקח אליאל מעודה (להלן: "הפקח") אל המתלוננת והנאשם, הפריד בין השניים וליווה את המתלוננת לבית, בו בזמן שהנאשם צועק לעבר הפקח "אני אזכור את הפנים שלך ואני אתראה אתך ואני אזיין אותך".

4. בהמשך, בעוד המתלוננת בבית, עלה הנאשם על השער, שבר את דלת המטבח ונכנס לבית. או אז, אמרה המתלוננת לנאשם כי היא מזעיקה משטרה. בתגובה ניגש הנאשם למתלוננת, משך בשערה, צבט באזנה וניסה לחנוק אותה באמצעות ידיו, או אז, הזעיקה המתלוננת משטרה.

5. במעשיו המתוארים לעיל, השיג הנאשם גבול במטרה לעבור עבירה ולהפחיד את יושביו ותקף את המתלוננת שלא כדין.

3. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום, כלשונו, אך טען טענה משפטית שעובדות כתב האישום אינן מקיימות את העבירה של הסגת גבול פלילית. טענה זו נדחתה בהכרעת הדין והנאשם הורשע בכל העבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

טענות הצדדים לעונש

4. המאשימה טענה בתמצית, כדלקמן: לנאשם עבר פלילי שכולל הרשעה בעבירות של אלימות כנגד בת זוג, שהיא המתלוננת בתיק שבפני; תלוי ועומד כנגדו מאסר על תנאי של שישה חודשים; מתחם העונש ההולם נע בין 8 ועד 18 חודשי מאסר בפועל; אין לייחס כל משקל לעדותה של המתלוננת בעת שמיעת הראיות שבה טענה שיש להקל בעונשו של הנאשם מאחר והוא זקוק לשיקום וגמילה, וזאת לאור העובדה שמדובר בטענות חוזרות ונשנות מטעם אותה מתלוננת, קורבן עבירות האלימות של הנאשם.

5. בא כוח הנאשם טען בתמצית, כדלקמן: יש לזקוף לזכותו של הנאשם את ההודאה בכתב האישום ובכך צמצם באופן משמעותי את שמיעת הראיות; גבולות מתחם העונש ההולם הם משמעותית נמוכים יותר מהמתחם שהוצע על ידי באת כוח המאשימה; יש לייחס משקל גבוה לבקשתה של המתלוננת להקל בעונשו של הנאשם ואשר הבהירה שהעבירות בוצעו על רקע של שימוש משותף של שניהם בסמים ובאלכוהול ושהנאשם נהג לסייע לה, לאחיה ולאביה שנמצא כיום במצב סיעודי.

מתחם העונש ההולם

6. הנאשם הורשע בשתי עבירות של תקיפת סתם של בת זוג ובשתי עבירות של הסגת גבול, כאשר בפועל מדובר באירוע אחד ולא במספר אישומים. בנסיבות אלה, הנני קובע כי מתחם העונש ההולם לעניין רכיב "המאסר" נע בין מספר חודשי מאסר ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

7. למדיניות הענישה הנוהגת לסוג העבירות שבהן הורשע הנאשם ולנסיבות ביצוען, ראו: רע"פ 7720/12 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.11.12); רע"פ 8323/12 שוקרון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (19.11.12); רע"פ 182/13 משה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (21.1.13).

העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם

8. בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם, לקחתי בחשבון לקולא את העובדה שהנאשם הודה בעובדות כתב האישום, כלשונן, ומיקד את טיעוניו לטענה משפטית בלבד. אומנם, ההודאה נמסרה רק במועד שמיעת הראיות שאליו התייצבה המתלוננת ואף העידה במשפט, אך אין בכך בכדי לגרוע מההקלה שלה זכאי הנאשם מעצם ההודאה בעובדות כתב האישום.

9. לחומרא, לקחתי בחשבון את עברו הפלילי של הנאשם ואשר כולל שתי הרשעות קודמות. ראשית, הרשעה מיום 20.12.16 של בית משפט השלום ברמלה בגין עבירות של גניבה, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והסגת גבול פלילית. שנית, הרשעה מיום 19.7.18 של בית משפט השלום ברמלה בגין עבירות של איומים, תקיפת סתם, היזק לרכוש במזיד ותקיפה הגורמת חבלה של ממש של בת זוג (להלן: **הרשעתו משנת 2018**).

10. יש לציין כי מגיליון הרישום הפלילי של הנאשם, עולה שהופסקו ההליכים בעניינו מאחר ונמצא לא מסוגל לעמוד לדין מחמת מחלת נפש, וזאת בשני הליכים נפרדים שהתנהלו בעניינו בבית המשפט השלום ברמלה במהלך שנת 2018. מובהר בזאת שאינני זוקף לחובתו של הנאשם את שני ההליכים האמורים לעניין העונש בתיק שבפני.

11. באשר להרשעתו משנת 2018, מן הראוי לציין שמדובר בעבירה של תקיפה של בת זוג תוך גרימת חבלה של ממש ומדובר באותה מתלוננת בתיק שבפני. מעיון בגזר הדין מושא הרשעתו משנת 2018 (ת/12), עולה שהמתלוננת העידה שם לטובתו של הנאשם תוך מתן תיאור מצמצם למעשיו והדגשה שיש להקל בעונשו ולפתוח פתח עבורו לשיקום על מנת שייגמל מסמים ואלכוהול. דבריה שם אכן נלקחו בחשבון על ידי בית המשפט בעת גזירת דינו של הנאשם, תוך הקלה בעונשו והשתת עונש מאסר בפועל לתקופה קצרה ביותר.

12. כיום, תלוי ועומד כנגד הנאשם מאסר על תנאי שניתן בהרשעה משנת 2018 של שישה חודשים ואשר נוסח באופן הבא: "**6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים משחרורו, והתנאי הוא שהנאשם לא**

יעבור עבירת אלימות כלפי בת זוג". ודוק, לא מאסר על תנאי "**על כל עבירת אלימות**" אלא מאסר על תנאי שממוקד לנושא של "**אלימות כלפי בת זוג**", מתוך מטרה ברורה להרתיעו מלתקוף כל בת זוג שתהיה לו בעתיד, לרבות המתלוננת עצמה.

13. במקרה שבפני, המתלוננת התייצבה למועד שמיעת ההוכחות ולמעשה חזרה על אותם דברים שנאמרו על ידה במסגרת ההרשעה משנת 2018 (פרוט' מיום 13.11.19, עמ' 10 ש' 10 עד עמ' 14 ש' 15). שוב, היא ביקשה להתחשב במערכת היחסים המורכבת שקיימת בינו לבניה תוך הפנייה לעובדה ששניהם נוהגים לעשות שימוש לרעה באלכוהול ובסמים, דבר שגורם לשניהם להתנהג בצורה לא מכבדת ולא ראויה אחד כלפי השנייה. שוב, אותה טענה שאילולא השימוש של שניהם בסמים ובאלכוהול, ייתכן שהתיק מושא כתב האישום לא היה נולד מעולם. שוב, אותה טענה שהנאשם זקוק לטיפול, שיקום וגמילה ואם הדבר היה מתממש, אזי מערכת היחסים ביניהם הייתה פורחת.

14. האירוע מושא התיק שבפני הוא זהה במהותו לאירוע מושא ההרשעה משנת 2018: אותה קורבן עבירה, אותו סוג של עבירות והן אלימות כלפי המתלוננת ופגיעה ברכושה, אותה טענה שהנאשם זקוק לשיקום וגמילה, ואותה בקשה שיש להקל בעונשו מאחר והיא סולחת לו, חפצה ביקרו וממתנה לשובו.

15. השאלה האם זה ראוי לקחת בחשבון את עמדתה של המתלוננת, כקורבן העבירה, במסגרת סך השיקולים של בית המשפט לצורך הקלה בעונשו של נאשם שהורשע בעבירה של תקיפת בת זוג, היא סבוכה ורגישה. ניסיון להתמודד עם שאלת הרלוונטיות של עמדתה של קורבן עבירת אלימות במשפחה לצורך הקלה בעונשו של נאשם נעשה במאמרו של הדר דנציג-רוזנ ג דנה פוגץ' "כשאהבה כואבת: על דילמת ההתחשבות בבקשתן של נשים החיות בצל האלימות להקל בענישת הפוגע" **מחקרי משפט** כו, התש"ע - 2010, 589 - 652.

16. במקרה שבפני, אין לייחס כל משקל לבקשתה של המתלוננת להקל בעונשו של הנאשם. נהפוך הוא, הנאשם ביצע את העבירות מושא כתב האישום שבפני בעת שהיה תלוי ועומד כנגדו מאסר על תנאי שניתן על רקע נסיבות דומות ועדיין לא היה בו כדי להרתיעו מלחזור ולבצע עבירות דומות של אלימות כלפי אותה בת זוג.

17. יוזכר, המאסר על תנאי שתלוי ועומד כנגד הנאשם הוא עונש נפרד ששייך להרשעה משנת 2018 ולא עונש בגין התיק הנוכחי. שאלת ההצטברות או החפיפה של עונשי מאסר בפועל, וזאת לאחר תיקון 113 לחוק העונשין, נדונה ב-ע"פ 7907/14 **ואזנה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (22.2.15) בפסקאות 8 - 18 לפסק דינו של כבוד השופט מזוז. שם נקבע כי הכלל הוא הצטברות של עונשי מאסר בפועל, במיוחד כאשר מדובר באירועים עברייניים נפרדים ושונים, והחריג הוא חפיפה וזאת רק בהתקיים נסיבות מיוחדות ובכפוף להנמקה מתאימה. על ההלכה האמורה חזר בית המשפט העליון ב-ע"פ 1552/15 **גואל נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 4.6.15) בפסקה 8 לפסק דינו של כבוד השופט פוגלמן.

18. במקרה שבפני, אין נסיבות מיוחדות לחפיפת המאסר על תנאי ולכן הנאשם ירצה אותו במצטבר לעונש שיושת עליו בגין התיק הנוכחי.

19. לפיכך, הנני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 8 חודשי מאסר בפועל.

ב. הנני מפעיל את המאסר המותנה של 6 חודשים שהוטל על הנאשם במסגרת ת"פ 48870-03-18, של בית משפט השלום ברמלה מיום 19.7.18 וזאת במצטבר לעונש שהושת עליו לעיל.

סה"כ ירצה הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 7.7.19 ועד היום.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים ממועד שחרורו, לא יבצע עבירת אלימות או עבירה לפי סעיף 447 לחוק העונשין.

ד. הנאשם ישלם קנס בסך של 3,000 ₪, או 10 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-6 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.2.20 והיתרה ב- 1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, אזי יעמוד מלוא סכום הקנס לפירעון מדי.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ב כסלו תש"פ, 10 דצמבר 2019, במעמד הצדדים.